

Farmapark U Toma – 20. 6. 2024

...aneb Jak se výlet vydařil...

Před odjezdem jsme se totiž trochu báli, že nás během našeho cestovatelsko-poznávacího dne bude doprovázet nepříjemné horko, které v uplynulých dnech panovalo. Jenže to si to musíte umět zařídit. Když tedy objednávka na přívětivé počasí byla pozitivně vyřízena, v klidu jsme ráno vyrazili směr Ledce u Plzně.

Ve čtvrtek 20. 6. se žáci první, druhé a S třídy vydali na výlet do Farmaparku U Toma. Cesta autobusem rychle ubíhala, a ačkoli se malí štěbetálcí nemohli dočkat nových zážitků, stačili ještě pozorovat stále se střídající okolí – vlčí máky, srnky, motorky, koupaliště i „sedátko na myslivce“ 😊

Ihned po příjezdu na místo určení jsme byli rozděleni do dvou skupin, jichž se ujaly přívětivé průvodkyně Lucka a Eliška. Program celé exkurze byl skvěle naplánovaný. Nejprve odložit batůžky, pěkně naplnit břicha a uspokojit nákupní horečku. A teď už nás nebude nic rozptylovat. Takže hurá za zvířátky!

Farmapark je vybudován jako kontaktní. To znamená, že většinu zvířat si lze pohladit, za některými je možno vstoupit do výběhu a mnohá čekají na oblíbenou pochoutku. Ovšem pozor! Podávat se jim smí pouze krmivo zakoupené v automatu umístěném na dané

ohradě.

Všichni jsme byli ze zvířecích kamarádů nadšení. Nikomu nevadilo, že se povětšinou nejedná o exotické druhy, ale o zvířata, jejichž „příbuzní“ jsou často vidět na místních farmách, statcích, dvorech, zahradách či v lesích. Hlavním zážitkem byl totiž

zmiňovaný kontakt. Možnost pohladit si zvíře, pobýt s ním v jeho ohradě nebo podat mu malý pamlsk dnes děti nezažívají úplně běžně.

A jaká zvířata že to rozzářila naše oči a vykouznila úsměv na tváři:

göttingenská miniprasátka, lamy krotké, dikobrazi obecní, holandské kozy, kamerunské ovce, klokani rudokrcí, walliserské ovce, osli domácí, mufloni, daňci, želvy, skunk pruhovaný, prasata Kune Kune, kravičky Galloway, anglonubijský kozel, prasata divoká, poníci, kůň, králíci, kočky, slepice hedvábničky a holanďanky, krůty, husy landeské, emu hnědý, kachny, ryby.

U všech výběhů se nám dostalo zajímavého a poučného výkladu od našich průvodkyň, které zároveň trpělivě odpovídaly na každou všetečnou otázku. Děkuje!

Vysílení spoustou nových dojmů a informací jsme si před zpáteční cestou malinko odpočinuli a posilnili se nejrůznějšími dobrotami. Pak už jsme vyjeli směr Mirovice. „Za kolik vesnic budeme doma?“ Bylo jich tolik, až to některé z nás uspalo.

Ale po návratu jsme mohli říct: „Bylo to super.“ Tak kam vyrazíme příště? 😊

Andrea Veselá

